

til at se forholdsviis lavt ud men tillige i og for sig lavere end tidligere. Med Hensyn til disse Havneprocenter maa jeg gjøre opmærksom paa, at Reglen, som sagt, er den, at Embedsmanden kun faar Halvdelen af dem, og at Halvdelen trækkes fra i Kontorhold, medens vistnok visse Embedsmænd staa i den Formening, at deres Bestalling ligesom hjemler dem Ret til at betragte det, som indkommer ved disse Havneprocenter, ubeløkkende som deres egen Indtægt. Det er maaffte en Feiltagelse — derom tør jeg ikke sige Noget —, men muligvis er det ogsaa deri, at Grunden ligger til, at dette Embede i Horsens er et af de faa, som ere gaaede nedad. — Jeg skal altsaa slutte med at sige, at Differencen imellem Ministeriet og Udvalgets Flertal jo kun er 13 a 1400 Kr. og imellem Flertallet og Mindretallet kun 1150 Kr. Det er ikke nogen stor Difference; men naar man da vilde spørge, hvorfor Mindretallet desuagtet ikke kan gaa med Flertallet, saa vil jeg sige, at min væsentligste Grund dertil er den, at den hele Forskjel, som er tilstede mellem dette Forslag og den tidligere Lov for hele Lødvæsenet, kun er 6,000 Rd. Jeg maa sige, at det i høi Grad vækker min Forbaufelse, at Arbejdet kan gjøres saa billigt, at Forskjellen ikke er større, og derfor vil jeg, som sagt, nødig være med til at sætte disse Kontorholdsgodtgjøvelser længere ned, end Regjeringen selv har gjort.

Casse: Det gjør mig særdeles ondt at maatte begynde med at formindste den Fornøielse, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) havde ved at kunne henlede Opmærksomheden paa, at der ikke var andre kjøbenhavnske Rigsdagsmænd tilstede end jeg, der jo ganske vist, som han sagde, er Medlem af Udvalget. Jeg maa formindste det ærede Medlems Fornøielse; thi næsten i samme Dieblit, som han kom med den Bemærkning, at der ingen andre kjøbenhavnske Rigsdagsmænd vare tilstede end jeg, henvendte netop en af de her i Salen tilstedeværende kjøbenhavnske Rigsdagsmænd sig til mig for at faae en foreløbig Oplysning om, hvorledes det stod sig med et enkelt Punkt i den Sag, som vi nu behandle, fordi han havde særlig Interesse derfor. Det gjør mig altsaa, som sagt, ondt at maatte forringe det ærede Medlems Fornøielse, men i høiet Fald har han jo haat denne Tilfredshed et Dieblit. — Det er kun nogle faa Punkter i det foreliggende Lovforslag og de Bemærkninger, som i Betænkningen ere fremkomne med Hensyn til dem, der have bevæget mig til at bede om Ordet, efterat nu det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds har udtalt sig — om end ikke stærkt — til Fordel for den af ham og mig samt et tredje Medlem af Udvalget antagne Mening, at de af Flertallet foreslaaede Nedsættelser ikke tør finde Sted. Det, hvorom jeg saaledes skal tillade mig at tilspøe nogle Be-

mærkninger til, hvad der blev anført af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds, er Kjøbenhavns Lødsted, og da navnlig de tre Kontorer under samme, som nærmere bleve omtalte af den ærede Ordfører, nemlig Lødfasserkontoret, Kreditoplagskasserkontoret og Pothuskontoret. Som den ærede Ordfører bemærkede, vil Nedsættelsen efter Flertallets Forslag finde Sted med henholdsvis 400, 200 og 400 Kroner, og som det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds bemærkede, er det jo altsaa ikke store Beløb, hvorom der her er Spørgsmaal. Jeg kan imidlertid ikke tilbageholde den Bemærkning, at netop fordi Beløbene ikke ere større, synes der virkelig ikke at være Grund til at nedsætte disse Kontorholdsgodtgjøvelser, idet man dog i Betænkningen i hele Udvalgets Navn har kunnet udtale, at de Forslag, der ere komne fra Regjeringen, ere særdeles moderate, og efter min Overbevisning ere de netop ogsaa meget moderate med Hensyn til det kjøbenhavnske Lødsted. De Grindringer, med hvilke Finanzministeren i Lovforslaget har begrundet de forskellige Forhøielser, som maatte anses for fornødne, fremtræde vistnok med en saadan Klarhed og med en saadan overbevisende Kraft, at der ikke lader sig Noget indvende derimod. Den ærede Ordfører har jo ogsaa idag fuldstændig erkjendt, at der var en Nødvendighed for at forhøie Kontorholdsgodtgjøvelserne rundt omkring; men jeg tror, at man behandler det kjøbenhavnske Lødsted noget som Stedbarn, naar man vil nedsætte Kontorholdsgodtgjøvelserne dertil med disse om end ikke store Beløb. Er der noget Lødsted, hvor Forholdene ere saaledes, at de netop stærkt opfordre til at give, — jeg vil ikke sige rundeligt, men ikke for sparsomt, saa er det det kjøbenhavnske Lødsted, og det vil være overflødigt her for mig at fremsætte alle de Omstændigheder, som gjøre, at netop dette er Noget, der maa anses for at være utvivlsomt. Det er jo ikke blot ved denne Sag alene stærkt gjort gjældende, men vi have jo ogsaa fra mange Steder Leilighed til at se, hvorledes samtidig med at Lødbindtegterne forges her i Kjøbenhavn, ogsaa Forretningerne ere tilfagne. Behøves der noget yderligere Bevis for Vigtigheden af, at der netop der er et tilstrækkeligt og nogenlunde ordenlig Lønnet Personale tilstede for at varetage disse Forretninger, saa have vi det i de hyppig fremkomne Udtalelser om, at Handelsstanden beklager sig over, at Forretningerne ikke altid fremmes eller kunne fremmes — thi dette erkjendes fra alle Sider — med den Hurtighed, som er fornøden. Disse Hensyn skal jeg altsaa ikke komme ind paa; men idet jeg kan forklare mig, at man netop med Hensyn til disse for de tre Kontorer stedsfindende Forpøgelser vil sige: Vi maa netop ved at formindste dem noget, om end ikke meget, lade det fremgaa klart, at der skal anvendes stor Sparommelighed ved Lønmin-